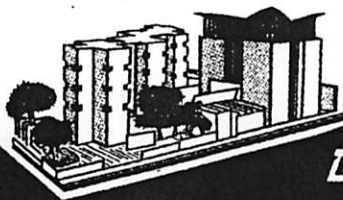

מכתב ברכה של מו"ר הגאון ר' יונתן דוד דוידי שליט"א
ראש ישיבת פחד יצחק בעיה"ק ירושלים

פחד יצחק

בית מדרש

כולל אור אליהו

כד כסלו תשמ"ג

הוד כבוד מעלת הנג"ש וולבה שליט"א,
מזקני מחנכי דורות תלמידי ישיבות,
ומותיקי מזכי הרבים,

ישא ברכה מאת השם!

קבלתי הודעתו המשמחת שעומד הוא הדר"ג להוציא לאור ספרו "שבעת המצוות
השקולות כנגד כל המצוות", אשר רבות עמל עליה בתקופה האחרונה, והיה גנוז אתו עמו
לימים באים, ועכשיו החליט לזכות בהם כעת את הרבים.

בנוגע לבקשת כת"ר לבוא במכתב ברכה, הנה ברך לקחתי, ואי אפשר לסרב לגדול
כמותו. ומחביבותא דכת"ר נעניתי לו בכל לשון של חיבה. וארשום אשר רחש לבי.

הנה אמרו תלמידי חכמים כל זמן שמזקינים דעתם מתיישבת עליהם. וכת"ר, אשר
זכה ועברו עליו תקופות רבות ושונות בזיוכי הרבים וחינוך והדרכת דורות לתורה ואמונה
בשיחותיו ובספריו, כעת נשאו לבו לעסוק ולסלול לו דרך בסוגיא זו של מצוות השקולות כנגד
כל המצוות, אשר תועלת ענין "כללים" ידועה, שבו מתקבצים כל הפרטים לתמונה אחידה. ויש
בוה הרבה מהתיישבות הדעת מתפיסת כלל הצורה שבכל עבודת חייו. וכן מצינו הרבה
בחז"ל על כללים כאלו: "ואהבת לרעך - זה כלל גדול בתורה". "בא חבקוק והעמידן על אחת".
וכן חיבה יתירה נודעת כמ"ש רש"י במדבר יח, "מחיבתה של פרשה זו כללה בתחלה וכללה
בסוף, ופרט באמצע". כי פיזור הפרטים הרבים שיוצאים מכלל אחד חוזרים ונאספים לכלל
בסוף, הרי בוה נשלמת תמונה אחידה. וכן בחייהם של תלמידי חכמים, כל זמן שמזקינים זוכים
לתוספת בהירות בכלל התמונה, ומעין עולמך תראה בחיך. וידוע מה שהובא על הנג"א
שבוקנתו חזר לשנן כל התורה כולה בתוך תורה שבכתב, ולהעלות כל תורה שבעל פה
בשרשה.

יארך ימיו ושנותיו בנעימים ויפיץ מעינותיו חוצה, ויהנו רבים לאורו, ביתר שאת
וביתר עז.

קהל ישיבת פחד יצחק

י"א אדר א' תשמ"ג

בית מדרש פחד יצחק, רחוב הקבלן 42 דד נוף ירושלים ת.ד. 61392 ט"ל 436884, 436889 02

הקדמה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה וילילה. והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח. תהלים פרק א'

הננו לומדים מפסוקים אלה כי היגע בתורה וקונה אותה קנין עצמי, הוא "כעץ שתול", ענין "העץ" הוא השקשה בתורה, והיניקה ממנה מביאה עד עלים ופירות. לא כן הלך שאינו מושרש בתורה ועוד מנתק עצמו מהדברים שהוא מתלוצץ עליהם, והוא כמוץ שאין בו קביעות ומציאות של ממש.

פסוקי תהלים אלה מלמדים כי ענין לימוד התורה והיגיעה בה הוא השרשה, שהאדם הלומדה ומקיימה יהיה ממש כעץ בעל שורשים שכל הרוחות לא יזיזו אותו ממקומו.

מפורש יסוד זה בחגיגה ג: על הפסוק "דברי חכמים כדרבנות וכמסמרות נטועים" – אי מה דרבן זה מיטלטל אף דברי תורה מטלטלין? תלמוד לומר כמסמרות; אי מה מסמרות מחסרים אף דברי תורה מחסרים? תלמוד לומר נטועים, שדברי תורה פרין ורבין, עיי"ש. דדברי תורה מכוונים את לומדיהם מדרכי מיתה לדרכי חיים, אבל אין הדברים "מטלטלים", אלא הם מציאות חזקה וקבועים כמסמר בקיר. ועוד זאת: הם נטועים ומניבים פירות.

כאשר האדם מושרש בתורה הקדושה, עם כל המון מצוותיה ותוקיה, הוא צריך לדעת מהי הצורה של הכל שאליה הוא צריך לשאוף בכל מעשיו, והנה חז"ל גילו לנו בשבע מצוות שהן שוות כנגד כל המצוות, זהו על דרך מה שכתוב בפרשת חוקת (כא, כא) "וישלח ישראל מלאכים" – "שמשה הוא ישראל... כי הנשיא הוא הכל", והכוונה בזה שהוא הצורה של העם. כך שבע המצוות הן בבחינת הצורה של כל המצוות. אנחנו עומדים בפרקים הבאים להתבונן ולהכיר בשבע מצוות אלו את הצורה של כל חיינו בתורה הקדושה וכל מצוותיה, והשי"ת יעזור לנו בזה.

ידידי הרב שבתי ווייס שליט"א והרב יצחק שוורצמן שליט"א עזרו הרבה בהעברת כתב־היד לנוסח הקבוע בדפוס של הספר, ותודתי החמה ניתנה להם בזה.